Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 19 november 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Tullkodex för gemenskapen – Artikel 29.1 och 29.3 a – Artikel 32.1 c och 32.5 b – Förordning (EEG) nr 2454/93 – Artikel 157.2 – Fastställelse av tullvärdet – De importerade varornas transaktionsvärde – Begreppet villkor för försäljningen – Betalning i utbyte mot beviljandet av en exklusiv distributionsrätt”

I mål C-775/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Skattedomstolen i Baden-Württemberg, Tyskland) genom beslut av den 22 juli 2019, som inkom till domstolen den 22 oktober 2019, i målet

5th AVENUE Products Trading GmbH

mot

Hauptzollamt Singen,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på femte avdelningen E. Regan (referent), tillika tillförordnad ordförande på tionde avdelningen, samt domarna E. Juhász och I. Jarukaitis,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Hauptzollamt Singen, genom B. Geyer, i egenskap av ombud,

– Tjeckiens regering, genom M. Smolek, J. Vláčil och L. Dvořáková, samtliga i egenskap av ombud,

– Spaniens regering, genom J. Ruiz Sánchez, i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom C. Vollrath och M. Kocjan, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 32.1 c och 32.5 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen) och artikel 157.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan 5th AVENUE Products Trading GmbH (nedan kallat 5th Avenue) och Hauptzollamt Singen (huvudtullkontoret i Singen, Tyskland) (nedan kallat tullkontoret). Målet rör frågan huruvida den betalning som gjorts i utbyte mot beviljandet av en exklusiv distributionsrätt ska beaktas vid fastställandet av tullvärdet på varor som importerats från tredjeland för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen.

Tillämpliga bestämmelser

Tullkodexen

3 Tullkodexen upphävdes och ersattes av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) (EUT L 145, 2008, s. 1) och därefter av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1, och rättelse i EUT L 287, 2013, s. 90). Enligt artikel 286.2 i sistnämnda förordning, jämförd med artikel 288.2 i samma förordning, förblev emellertid tullkodexen tillämplig till och med den 30 april 2016.

4 Kapitel 3 i tullkodexen med rubriken ”Varors värde för tulländamål” i avdelning II med rubriken ”Faktorer som skall läggas till grund för tillämpningen av importtullar eller exporttullar och andra åtgärder som föreskrivs för varuhandeln” innehöll artikel 29. I den artikeln föreskrevs följande:

”1. ”Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 …

…

3. a) Det pris som faktiskt betalats eller skall betalas utgörs av hela den betalning som erlagts eller skall erläggas av köparen till säljaren eller till säljarens fördel för de importerade varorna, och priset inbegriper alla betalningar som köparen erlagt eller skall erlägga till säljaren som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna eller till tredje man för att fullgöra en förpliktelse för säljaren gentemot denne tredje man. …

…”

5 I samma kapitel föreskrevs följande i artikel 32 i tullkodexen:

”1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 29 skall följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för de importerade varorna:

…

c) Royalties och licensavgifter som avser de varor som värderas och som köparen skall betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljningen av de varor som värderas, i den mån dessa royalties och licensavgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas.

d) Värdet av den del av förtjänsten av varje senare återförsäljning, avyttring eller användning av importerade varor som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.

…

2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas skall enligt denna artikel göras endast på grundval av objektiva och mätbara uppgifter.

…

5. Trots punkt 1 c skall

…

b) betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna inte läggas till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för de importerade varorna, om dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till gemenskapen.”

Tillämpningsförordningen

6 Kapitel 2 i tullkodexen med rubriken ”Bestämmelser om royalties och licensavgifter” i avdelning V med rubriken ”Tullvärde” innehöll artikel 157. I den artikeln föreskrevs följande:

”1. Vid tillämpningen av artikel 32.1 c i [tull]kodexen avser beteckningarna royalties och licensavgifter framför allt betalning för rättigheter som rör

– framställningen av importerade varor (särskilt patent, formgivning, modeller och tekniskt kunnande),

eller

– försäljning för export av importerade varor (särskilt varumärken, patenterade modeller),

eller

– användandet eller återförsäljningen av importerade varor (särskilt upphovsrätt och tillverkningsprocesser som följer av importerade varor).

2. När tullvärdet på importerade varor fastställs enligt bestämmelserna i artikel 29 i [tull]kodexen skall en royalty eller licensavgift, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.5 i [tull]kodexen, läggas till det pris som faktiskt betalats eller skall betalas endast när denna betalning

– avser de varor som skall värderas,

och

– utgör ett villkor för försäljningen av dessa varor.”

7 Artikel 158.3 i kapitel 2 i nämnda förordning hade följande lydelse:

”Om royalties eller licensavgifter delvis avser de importerade varorna och delvis andra beståndsdelar eller komponenter som tillförts varorna efter importen, eller verksamheter eller tjänster som utförts efter importen, skall en lämplig fördelning göras endast på grundval av objektiva och beräkningsbara uppgifter i enlighet med den förklarande anmärkningen till artikel 32.2 i [tull]kodexen i bilaga 23.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

8 Den 31 januari 2012 ingick 5th Avenue, ett bolag som är etablerat i Tyskland och vars verksamhetsföremål bland annat är handel med tobaksvaror och artiklar för rökare, och Habanos SA, ett offentligt bolag som exporterar cigarrer, ett avtal kallat ”Exclusive Distribution Agreement” (ensamåterförsäljaravtal). 5th Avenue fick enligt detta avtal ensamrätt att, i egenskap av enda återförsäljare, importera, sälja och distribuera de cigarrer som tillverkas av det offentliga bolaget i Tyskland och Österrike. Som motprestation för beviljandet av denna exklusiva distributionsrätt i Österrike åtog sig 5th Avenue att under en fyraårsperiod till Habanos betala ett årligt belopp, i form av ”ersättning”, som uppgick till 25 procent av den årliga omsättningen från försäljningen av cigarrer i denna medlemsstat.

9 Det framgår av beslutet om hänskjutande att 5th Avenue beställde cigarrerna utifrån en prislista och att nämnda bolag använde ett godkänt tullager, beläget på platsen för dess säte i Tyskland, för att importera varorna. Vid lagringen av varorna deklarerade 5th Avenue det inköpspris som faktiskt betalats samt frakten och försäkringen till tullmyndigheterna, dock utan att inkludera den ersättning som skulle betalas enligt ensamåterförsäljaravtalet för den del av varorna som sålts i Österrike. Vid denna tidpunkt hade bolaget nämligen ännu inte bestämt i vilken utsträckning nämnda varor skulle säljas i Österrike eller Tyskland. När cigarrerna lämnade lagret övergick de till fri omsättning enligt det förenklade förfarandet för avslutande av tullagerförfarandet, genom att de fördes in i bokföringen utan att på nytt uppvisas för tullmyndigheterna.

10 Efter en tullinspektion fann kontrollanten att betalningen av den ersättning som föreskrevs i ensamåterförsäljaravtalet utgjorde en separat del av inköpspriset för de importerade varorna, vilket enligt artikel 29.3 a i tullkodexen skulle beaktas vid fastställandet av dessa varors tullvärde.

11 Tullkontoret delade kontrollantens uppfattning och utfärdade flera beslut om fastställande av tullar och avgifter för import, bland vilka ett meddelande av den 28 augusti 2015 återfinns, vilket är det enda beslut som är i fråga i det nationella målet. I enlighet med detta beslut beslutade tullkontoret att i efterhand uppbära importtull för de varor som 5th Avenue hade hänfört till tullagerförfarandet under perioden 21 februari till 12 december 2013.

12 Den 23 september 2015 invände 5th Avenue mot detta beslut.

13 Genom beslut av den 22 november 2017 avslog tullkontoret i huvudsak denna invändning.

14 Den 6 december 2017 överklagade 5th Avenue detta beslut till Finanzgericht Baden-Württemberg (Skattedomstolen i Baden-Württemberg, Tyskland). 5th Avenue gjorde till stöd för sitt överklagande gällande att de betalningar som hade gjorts för att erhålla de exklusiva distributionsrättigheterna varken var ett villkor för försäljningen eller avsåg de varor som skulle värderas, i den mening som avses i artikel 32.5 b i tullkodexen och artikel 157.2 i tillämpningsförordningen. Enligt 5th Avenue var betalningen av ersättningen inte av sådan betydelse att säljaren skulle ha vägrat att sälja om nämnda ersättning inte hade betalats. Ersättningen skulle nämligen endast betalas som motprestation för den exklusiva distributionsrätten i Österrike och endast för den period som motsvarade de fyra första åren. Den exklusiva distributionsrätten omfattade mer än rätten att förfoga över varorna för återförsäljning och påverkade inte varornas värde vid importen. Försäljningen av varorna var nämligen inte rättsligt utesluten om en exklusiv distributionsrätt inte hade beviljats.

15 Tullkontoret hävdade att den aktuella ersättningen, oavsett om den betraktas som en separat del av inköpspriset eller som en royalty eller en licensavgift, skulle läggas till tullvärdet eftersom den utgör ett villkor för försäljningen och avsåg de importerade varorna. Enligt artikel 32.1 c i tullkodexen ska nämligen betalning av royalties eller licensavgifter betraktas som ett villkor för försäljningen om säljaren eller en till säljaren närstående person kräver att köparen erlägger denna betalning. När, som i förevarande fall, säljaren av varorna och innehavaren av de närstående rättigheter till vilken köparen av varorna betalar royalties för beviljandet av dessa rättigheter är en och samma person, ska leveransen av de licensierade varorna inte bara anses vara beroende av betalningen av inköpspriset utan även, i likhet med vad som numera föreskrivs i artikel 136.4 a i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i förordning nr 952/2013 (EUT L 343, 2015, s. 558), av betalningen av royaltyn. Tullkontoret hävdade vidare att 5th Avenue för övrigt inte hade lagt fram några bevis på att Habanos skulle ha levererat varorna även om dessa royalties inte hade betalats. Dessutom avsåg nämnda royalties och licensavgifter de importerade varorna. De beräknas nämligen på grundval av omsättningen från försäljningen av dessa varor. Tullkontoret anförde dessutom att ansökan om områdesskydd inte heller hade kommit från köparen.

16 Enligt den hänskjutande domstolen utgör den aktuella ersättningen, som föreskrivs i ensamåterförsäljaravtalet, inte en separat del av inköpspriset i den mening som avses i artikel 29.3 a i tullkodexen, utan omfattas av royalties och licensavgifter i den mening som avses i artikel 32.1 c och 32.5 b i tullkodexen, jämförd med artikel 157.1 tredje strecksatsen och 157.2 i tillämpningsförordningen. Denna ersättning ska nämligen betalas ut för rättigheter som rör användandet eller återförsäljningen av den importerade varan. I enlighet med domen av den 9 mars 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), ska dessa royalties och licensavgifter således läggas till inköpspriset när tre kumulativa villkor är uppfyllda, nämligen att de inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas, att de avser de varor som ska värderas och att köparen är skyldig att betala dem som ett villkor för försäljningen av den vara som ska värderas.

17 Enligt den hänskjutande domstolen är det första och det tredje av dessa villkor uppfyllda i förevarande fall. Det framgår av bestämmelserna i ensamåterförsäljaravtalet, och det är för övrigt ostridigt mellan parterna, att de royalties och licensavgifter som betalats i utbyte mot den exklusiva distributionsrätten för de aktuella varorna i Österrike inte var inkluderad i inköpspriset för de varor som skulle värderas. Vidare utgör betalningen av den aktuella ersättningen även ett villkor för försäljningen. När säljaren av de importerade varorna också är licensgivare ska det nämligen antas att denne även kräver att köparen, som också är licenstagare, betalar royalties och licensavgifter utöver priset. Det ska således anses att Habanos inte skulle ha levererat de varor som var avsedda för distribution i Österrike om denna ersättning inte hade betalats eller, under alla omständigheter, att Habanos inte skulle ha tillhandahållit varorna enligt samma avtalsvillkor som de avtalade. Det saknar i detta avseende betydelse att denna skyldighet skulle ha upphört efter det att en fyraårsperiod hade löpt ut, eftersom en sådan omständighet inte visar att köparen skulle ha erhållit en exklusiv distributionsrätt under denna period

om denna ersättning inte hade betalats. Det saknar även betydelse att det har avtalats om den aktuella ersättningen i ett ramavtal, såsom ensamåterförsäljaravtalet, eftersom det i detta föreskrivs att denna ersättning ska betalas vid alla senare enskilda inköp.

18 Den hänskjutande domstolen tvivlar däremot på huruvida det andra villkoret är uppfyllt. Enligt den hänskjutande domstolen ska det i detta avseende göras en åtskillnad mellan distributionsrätten, enligt vilken distributören har rätt att för första gången återförsälja de varor som importeras till ett visst område, och den territoriella ensamrätten, enligt vilken distributören får exklusiv distributionsrätt för de berörda varorna inom det området genom att omfattas av ett områdesskydd. Även om dessa två komponenter enligt ensamåterförsäljaravtalet omfattades av ersättningen utan åtskillnad, skulle endast distributionsrätten klart avse de importerade varorna, eftersom rätten att återförsälja eller distribuera dessa varor omfattas av befogenheten att förfoga över dem och därmed har införlivats däri. Den exklusiva distributionsrätten utgör däremot en ytterligare rättighet som går utöver den omständigheten att befogenheten att förfoga över varorna har överförts. Härav följer att den royalty eller licensavgift som krävs för beviljande av en exklusiv distributionsrätt inte längre betalas som motprestation för den importerade varan, utan för att säljaren inte ska tillhandahålla varor till andra personer inom det område som avses i avtalet.

19 För det fall beviljandet av territoriell ensamrätt inte anses vara knutet till de importerade varorna, vill den hänskjutande domstolen dessutom få klarhet i huruvida hela denna ersättning ska läggas till varornas inköpspris vid fastställandet av deras tullvärde eller om endast den del som motsvarar värdet av den ersättning som avser varorna ska inkluderas däri. I punkt 52 i domen av den 9 mars 2017, GE Healthcare (C-173/15, EU:C:2017:195), slog domstolen, med avseende på artikel 158.3 i tillämpningsförordningen, fast att även om royalties eller licensavgifter delvis avser importerade varor och delvis avser tjänster som utförts efter importen kan den justering som föreskrivs i artikel 32.1 c i tullkodexen göras på grundval av objektiva och beräkningsbara uppgifter som gör det möjligt att uppskatta storleken på de royalties eller licensavgifter som avser dessa varor. Det ska således fastställas huruvida dessa principer kan överföras på det nationella målet. Om så är fallet uppkommer frågan på grundval av vilka kriterier denna fördelning ska göras med avseende på den aktuella ersättningen, eftersom det inte finns några objektiva och beräkningsbara uppgifter i den mening som avses i dessa bestämmelser.

20 Mot denna bakgrund beslutade Finanzgericht Baden-Württemberg (Skattedomstolen i Baden-Württemberg) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Utgör betalningar, utöver inköpspriset, som köparen av en vara erlägger en gång årligen under en period av fyra år och som är baserade på köparens intäkter från försäljningen av varan, och som erläggs för att köparen ska få sälja varan

– inom ett specifikt område,

– för första gången,

– med exklusiv rätt, och

– permanent,

royalties och licensavgifter enligt artikel 32.1 c i [tullkodexen], vilka ska adderas till det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för de importerade varorna enligt artikel 32.5 b i tullkodexen, jämförd med artikel 157.2 i [tillämpningsförordningen]?

2) Ska sådana betalningar i förekommande fall adderas endast proportionellt till det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för de importerade varorna, och i så fall enligt vilka kriterier och i vilken mån?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

21 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 32.1 c och 32.5 b i tullkodexen, jämförd med artikel 157.2 i tillämpningsförordningen, ska tolkas så, att en betalning som köparen av importerade varor har gjort till säljaren av nämnda varor, under en begränsad period, i utbyte mot att denne beviljar en exklusiv distributionsrätt för dessa varor inom ett visst område, och som beräknats på grundval av den omsättning som uppnåtts inom det området ska ingå i tullvärdet för dessa varor.

22 Domstolen erinrar om att unionens bestämmelser om fastställande av tullvärdet syftar till att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användningen av godtyckliga eller fiktiva tullvärden. Tullvärdet ska således återspegla det verkliga ekonomiska värdet på en importerad vara och följaktligen ta hänsyn till alla komponenter av denna vara som har ett ekonomiskt värde (se, bland annat, dom av den 16 november 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, punkt 30; dom av den 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 24, och dom av den 20 juni 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, punkt 22).

23 Enligt artikel 29 i tullkodexen ska tullvärdet på importerade varor i synnerhet vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller ska betalas för varorna när de säljs för export till unionens tullområde, med förbehåll för de justeringar som i förekommande fall ska göras enligt bland annat artikel 32 i tullkodexen (se, bland annat, dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 24, dom av den 9 mars 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punkt 31, och dom av den 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 25).

24 Domstolen har dessutom redan angett att det vid fastställandet av tullvärdet på importerade varor ska ges prioritet åt den så kallade transaktionsvärdesmetoden (dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 30, och dom av den 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 26). Denna metod för att fastställa tullvärdet antas således vara den lämpligaste och den mest använda (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 44, och dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 30).

25 Det pris som faktiskt betalats eller som ska betalas för varorna utgör, som huvudregel, grundval för beräkningen av tullvärdet, även om detta pris är en uppgift som kan behöva justeras när detta är nödvändigt för att undvika att ett godtyckligt eller fiktivt tullvärde fastställs (se, bland annat, dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 25, dom av den 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 27, och dom av den 20 juni 2019, Oribalt Rīga, C-1/18, EU:C:2019:519, punkt 23).

26 Transaktionsvärdet ska nämligen, i enlighet med syftet med bestämmelserna i tullkodexen om fastställande av tullvärdet, som det erinrats om i punkt 22 ovan, återspegla det verkliga ekonomiska värdet på en importerad vara (dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 40; dom av den 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 26, och dom av den 20 december 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punkt 28).

27 Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas för de importerade varorna för att kunna fastställa deras tullvärde, anges i artikel 32 i tullkodexen. Enligt punkt 1 c i denna bestämmelse ska således royalties och licensavgifter som avser de varor som värderas och som köparen ska betala som ett villkor för försäljningen av de varor som värderas, i den mån dessa royalties och licensavgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas, läggas till detta pris.

28 I artikel 157.2 i tillämpningsförordningen anges vidare att royalties eller licensavgifter ska läggas till det pris som faktiskt betalats eller ska betalas när denna betalning dels avser de varor som ska värderas, dels utgör ett villkor för försäljningen av dessa varor.

29 Domstolen konstaterar emellertid i likhet med det som Europeiska kommissionen har påpekat i sitt skriftliga yttrande, att begreppen ”royalties” och ”licensavgifter” i dessa bestämmelser endast avser betalningar som en köpare gör till en säljare med anledning av nyttjandet av immateriella rättigheter.

30 Såsom framgår av själva ordalydelsen i artikel 157.1 i tillämpningsförordningen avser dessa begrepp betalningar för rättigheter som rör framställningen av varor såsom bland annat ”patent, formgivning, modeller och tekniskt kunnande”, försäljning för export av varor såsom bland annat ”varumärken och patenterade modeller” och användandet eller återförsäljningen av dessa varor såsom bland annat ”upphovsrätt och tillverkningsprocesser som i sig är knutna till nämnda varor” (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 mars 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punkt 33).

31 I förevarande fall framgår det emellertid av de uppgifter som domstolen förfogar över att de aktuella betalningarna, i enlighet med de avtalsbestämmelser som binder de aktuella parterna, inte har gjorts för immateriella rättigheter utan för en exklusiv distributionsrätt. I synnerhet finns det inget i beslutet om hänskjutande som tyder på att dessa betalningar ska betalas på grund av att säljaren upplåter en eventuell licens för immateriella rättigheter som denne är innehavare av.

32 Härav följer att artikel 32.1 c och 32.5 b i tullkodexen, samt artikel 157.2 i tillämpningsförordningen inte är tillämpliga i det nationella målet.

33 Av fast rättspraxis följer emellertid att det enligt det förfarande för samarbete mellan nationella domstolar och EU-domstolen som införts genom artikel 267 FEUF ankommer på EU-domstolen att ge den nationella domstolen ett användbart svar, som gör det möjligt för den domstolen att avgöra det mål som den ska pröva. I detta syfte kan EU-domstolen behöva omformulera de frågor som hänskjutits. EU-domstolen har nämligen till uppgift att tolka samtliga bestämmelser i unionsrätten som behövs för att de nationella domstolarna ska kunna avgöra de mål som är anhängiga vid dem, även om dessa bestämmelser inte är uttryckligen angivna i de frågor som dessa domstolar har ställt (dom av den 12 mars 2020, Caisse d’assurance vieillesse et de la santé au travail d’Alsace-Moselle, C-769/18, EU:C:2020:203, punkt 39).

34 Härav följer att den omständigheten att den hänskjutande domstolen formellt sett har begränsat sin första fråga till att avse tolkningen av artikel 32.1 c och 32.5 b i tullkodexen, samt artikel 157.2 i tillämpningsförordningen, inte utgör hinder för att EU-domstolen tillhandahåller den domstolen alla uppgifter om unionsrättens tolkning som kan vara användbara vid avgörandet av det nationella målet, oberoende av om det har hänvisats därtill i frågorna eller inte. Det ankommer härvidlag på EU-domstolen att, utifrån samtliga uppgifter som den nationella domstolen har lämnat och i synnerhet utifrån skälen i beslutet om hänskjutande, avgöra vilka delar av unionsrätten som behöver tolkas med hänsyn till saken i målet (dom av den 12 mars 2020, Caisse d’assurance vieillesse et de la santé au travail d’Alsace-Moselle, C-769/18, EU:C:2020:203, punkt 40).

35 Eftersom de justeringar som föreskrivs i artikel 32 i tullkodexen, såsom framgår av punkterna 23–25 ovan, endast ska göras i transaktionsvärdet på de importerade varorna i den mening som avses i artikel 29 i tullkodexen, när sådana justeringar är nödvändiga för att detta värde ska återspegla varornas verkliga ekonomiska värde, ska det prövas huruvida, såsom kommissionen har gjort

gällande, en sådan betalning som den som är i fråga redan ingår i de importerade varornas tullvärde, såsom en del av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas i enlighet med nämnda artikel 29.1 och 29.3 a.

36 Den hänskjutande domstolens första fråga syftar således till att få klarhet i huruvida artikel 29.1 och 29.3 a i tullkodexen ska tolkas så, att en betalning som köparen av importerade varor har gjort till säljaren av nämnda varor, under en begränsad period, i utbyte mot att denne beviljar en exklusiv distributionsrätt för dessa varor inom ett visst område, och som beräknats på grundval av den omsättning som uppnåtts inom det området ska ingå i dessa varors tullvärde.

37 Det ska i detta hänseende påpekas att det ”pris som faktiskt betalats eller skall betalas” i den mening som avses i artikel 29.1 i tullkodexen, i enlighet med artikel 29.3 a motsvarar hela den betalning som erlagts eller ska erläggas av köparen till säljaren för de importerade varorna, och priset inbegriper alla betalningar som erlagts dem emellan som ett ”villkor för försäljningen” av dessa varor.

38 Härav följer att en betalning från köparen till säljaren ska inkluderas i de aktuella varornas transaktionsvärde, eftersom denna betalning är ett ”villkor för försäljningen” av varan i fråga i den mening som avses i artikel 29.3 a i tullkodexen.

39 Denna slutsats stöds för övrigt av artikel 32.5 b i tullkodexen, i vilken det omvänt, vad specifikt gäller betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna, föreskrivs att dessa betalningar inte ska läggas till det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas när de inte är ett sådant villkor för försäljningen av dessa varor.

40 Även om det inte finns någon bestämmelse i tullkodexen eller i tillämpningsförordningen som innehåller en definition av begreppet villkor för försäljningen i den mening som avses i artikel 29.3 a i tullkodexen, framgår det av domstolens praxis att de begrepp som anges i artikel 29 ska tolkas extensivt för att säkerställa att transaktionsvärdesmetoden ges företräde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 december 2013, Christodoulou m.fl., C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 45).

41 Domstolen har redan, vad gäller begreppet ”villkor för försäljningen” i artikel 32.1 c i tullkodexen, slagit fast att en betalning utgör ett sådant ”villkor för försäljningen” av de varor som ska värderas om betalningen, i avtalsförhållandena mellan säljaren – eller den person som är närstående till säljaren – och köparen, är så viktig för säljaren att denne inte skulle genomföra försäljningen om inte betalningen erlades (dom av den 9 mars 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punkt 60).

42 Eftersom artikel 32 i tullkodexen syftar till att precisera transaktionsvärdet på en importerad vara, i den mening som avses i artikel 29 i tullkodexen, och således har samma syfte som det som avses i nämnda artikel 29, anser domstolen att denna tolkning av begreppet villkor för försäljningen även är tillämplig inom ramen för sistnämnda artikel. Med beaktande av kraven på att unionens rättsordning ska vara enhetlig och konsekvent, måste nämligen begrepp som används i rättsakter som antagits inom samma område ha samma betydelse, såvida unionslagstiftaren inte har uttryckt en annan avsikt (se, bland annat, dom av den 15 september 2016, Landkreis Potsdam-Mittelmark, C-400/15, EU:C:2016:687, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

43 Härav följer att en sådan betalning som den som är i fråga ska anses utgöra ett ”villkor för försäljningen” av de importerade varorna, i den mening som avses i artikel 29.3 a i tullkodexen, när säljaren har uppställt denna betalning som ett villkor för exklusiv distribution av dessa varor inom det aktuella området.

44 Det framgår av de uppgifter som domstolen förfogar över att detta, enligt den hänskjutande domstolens bedömning, är fallet eftersom den hänskjutande domstolen redan i beslutet om hänskjutande har kommit fram till att säljaren av varorna, eftersom denne även är mottagare av den

aktuella betalningen, i avsaknad av denna betalning inte skulle ha levererat varorna för exklusiv distribution i Österrike, vilket medför att denna betalning ska anses utgöra en del av villkoren för försäljningen av varorna.

45 Den omständigheten att denna betalning föreskrivs i ramavtalet om exklusiv distribution i stället för i varje enskilt avtal om återförsäljning av de berörda varorna saknar, såsom den hänskjutande domstolen för övrigt har konstaterat, relevans eftersom de villkor som fastställs i ramavtalet fastställer villkoren för hur varje enskild försäljning bör utföras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 1986, Van Houten International, 65/85, EU:C:1986:53, punkt 13, och dom av den 23 februari 2006, Dollond & Aitchison, C-491/04, EU:C:2006:144, punkt 26).

46 Det saknar även betydelse att nämnda betalning, såsom den hänskjutande domstolen också har påpekat, endast ska göras under en begränsad period, i förevarande fall fyra år, eftersom målet vid den nationella domstolen avser just fastställandet av tullvärdet på de aktuella varorna under denna inledande period, under vilken säljaren faktiskt krävde en sådan betalning för exklusiv distribution av dessa varor.

47 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras enligt följande: Artikel 29.1 och 29.3 a i tullkodexen ska tolkas så, att en betalning som köparen av importerade varor har gjort till säljaren av nämnda varor, under en begränsad period, i utbyte mot att denne beviljar en exklusiv distributionsrätt för dessa varor inom ett visst område, och som beräknats på grundval av den omsättning som uppnåtts inom det området, ska ingå i dessa varors tullvärde.

Den andra frågan

48 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas anledning att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

49 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

Artikel 29.1 och 29.3 a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas så, att en betalning som köparen av importerade varor har gjort till säljaren av nämnda varor, under en begränsad period, i utbyte mot att denne beviljar en exklusiv distributionsrätt för dessa varor inom ett visst område, och som beräknats på grundval av den omsättning som uppnåtts inom det området, ska ingå i dessa varors tullvärde.

Underskrifter